

نقش اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی در انزوای اجتماعی نوجوانان

تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۱۱/۲۳ تاریخ پذیرش مقاله: ۹۱/۲/۱۰

علی اکبر پیراسته مطلق^۱، علی اصغر پیراسته مطلق^۲، نظر پیشرو نصرآباد سفلی^۳

چکیده

مقدمه: در پژوهش حاضر نقش اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی در انزوای اجتماعی گروهی از نوجوانان ۱۴ تا ۱۸ ساله شهر یاسوج بررسی شد. روش: به همین منظور ۴۰۰ نوجوان (۲۰۰ پسر و ۲۰۰ دختر) به روش نمونه‌گیری چند مرحله‌ای انتخاب شدند. آنها به مقیاس کوتاه ترس از ارزیابی منفی (BFNE) و مقیاس انزوای اجتماعی (UCLA) پاسخ دادند. سپس داده‌ها با استفاده از آزمون همبستگی پیرسون، رگرسیون خطی و t مستقل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته‌ها: نتایج نشان داد که بین اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی و انزوای اجتماعی ارتباط مثبت و معنادار وجود دارد. به همین ترتیب اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی پیش‌بینی کننده خوبی برای انزوای اجتماعی نوجوانان است. نتیجه‌گیری: نتایج نشان دهنده این است که هر چه اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی در نوجوانان بالاتر باشد، انزوای اجتماعی نیز بیشتر خواهد بود.

کلیدواژه‌ها: اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی، انزوای اجتماعی، نوجوانان.

- نویسنده مسئول: کارشناس ارشد دانشگاه سیستان و بلوچستان. سازمان آموزش و پرورش استان کهگیلویه و بویراحمد.

AAPirasteh88@gmail.com

- کارشناس دانشگاه تربیت معلم تهران. سازمان آموزش و پرورش استان کهگیلویه و بویراحمد.

^۳- کارشناس ارشد دانشگاه شهید چمران اهواز. سازمان آموزش و پرورش استان کهگیلویه و بویراحمد.

The role of anxiety due to social negative evaluation in social isolation of adolescents

Ali Akbar Pirasteh Motlagh
Ali Asghar Pirasteh Motlagh
Nazar Pishro Nasr Abad Sofla

Abstract

Introduction: In present study investigating the role anxiety due to social negative evaluation in social isolation in a group of adolescents aged 14 to 18 Yasuj city.

Method: To this end, 400 adolescents (200 boys and 200 girls) were selected by multistage sampling. They responded to Brief Fear of Negative Evaluation Scale (BFNE) and scale of social isolation (UCLA). Then data were analyzed using the Pearson correlation coefficient, linear regression and independent t test.

Results: Results showed that there is a significant positive correlation among anxiety due to social negative evaluation and social isolation. And anxiety due to social negative evaluation is a good predictor of social evaluation.

Conclusion: The results indicate that anxiety due to social negative evaluation in adolescents is higher, will be more social isolation

Keywords: anxiety due to social negative evaluation, social isolation, adolescents.

مقدمه

انزوای اجتماعی به صورت بالینی به عنوان یک اختلال رفتاری، اجتماعی یا هیجانی تعریف نشده است. در **DSM** و **ICD** انزوای اجتماعی بیشتر به عنوان یک نشانه تا یک سندروم توصیف شده است برای مثال انزوای اجتماعی با چندین اختلال دوران کودکی و نوجوانی مانند اوتیسم، اختلالات فوبیک و اضطرابی، افسردگی ماژور، اختلالات شخصیت و اسکیزوفرنی همراه است (ویچمن، کاپلان و دنیلز^۱، ۲۰۰۴). تحقیق درباره انزوای اجتماعی با مشکلاتی در تعریف این سازه و اندازه گیری آن مواجه بوده است (رابین، باوکر، بوث- لافورس، رز- کراسنر و لارسن^۲، ۲۰۰۸). مطالعه رفتارهای کناره گیری و انزوای اجتماعی کودکان و نوجوانان بیشتر شامل مطالعه ساخت‌هایی مانند کمرویی، بازداری رفتاری، طرد و انزوا، خاموشی (سکوت) اجتماعی، نفع‌آلی و غفلت (اهمال) همسالان بوده است (رابین، کاپلان و باوکر^۳، ۲۰۰۹). رابین (۱۹۸۲) دو زیر گروه از کودکان و نوجوانان منزوی را شناسایی کرد: ۱- کودکان و نوجوانان مضطرب - منفعل که ساکت و منفعل هستند. این نوع انزوا اشاره دارد به فرایندی که طبق آن در مشارکت‌های اجتماعی، بعضی از کودکان و نوجوانان بیشتر وقت خود را به تنهایی می‌گذرانند زیرا توسط همسالان طرد و منزوی شده‌اند. علت‌های این کناره‌گیری شامل: نشان دادن رفتارهایی خلاف معیارها و قواعد رفتاری همسالان، رفتارهای غیر قابل پذیرش مانند پرخاشگری و نارسایی اجتماعی باشد. ۲- در مقابل کودکان و نوجوانان منزوی - فعال که به عنوان کودکان و نوجوانان نارس (کم تجربه) و از لحاظ رفتاری غیر قابل کنترل شناخته می‌شود. این گروه ممکن است به طور فعالی از تعامل‌های اجتماعی کناره‌گیری کنند، زیرا آنها توسط همسالان و نه به خاطر اضطراب، طرد گردند (بانگر و اشناپدر^۴، ۲۰۰۰). همچنین، در این گروه انزوای اجتماعی ناشی از عوامل درونی مانند اضطراب، عزت نفس پایین، و مشکلات خود ادراکی در مهارت‌های اجتماعی و روابط اجتماعی است (رابین، وجسلاووویچ، رز- کراسنر، بوث- لافورس و بارگس^۵، ۲۰۰۶).

¹ - Wichmann, C., Coplan R.J., Daniels T.

² - Rubin, K.H., Bowker, J.C., Booth-LaForce, C.L., Rose-Krasnor, L., Laursen, B.

³ - Rubin, K.H., Coplan, R.J., Bowker, J.C.

⁴ - Younger, A.J., and Schneider, B.H.

⁵ - Rubin, K.H., Wojslawowicz, J.C., Rose-Krasnor, L., Booth-LaForce, C.L., Burgess, K.B.

محققین همچنین چندین عامل را که ممکن است رشد و به ویژه انزوای اجتماعی در دوره نوجوانی را تحت تاثیر قرار دهند را مشخص کرده‌اند. آنها شامل عوامل روان‌شناختی، عوامل زیست‌شناختی، شیوه‌ها و باورهای تربیتی والدین و توانایی‌های پردازش اطلاعات اجتماعی هستند (ویچمن و همکاران، ۲۰۰۴). از جمله عوامل روان‌شناختی می‌توان به اضطراب یا ترس ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی اشاره داشت. کلارک و ولز^۱ (۱۹۹۵)، رابی و همبرگ^۲ (۱۹۹۷) و رابین و همکاران (۲۰۰۶) معتقدند که ترس از ظاهر شدن در اجتماع و انزوای اجتماعی به طور جزئی پاسخی به ارزیابی منفی ادراک شده از سوی دیگران است. اشنايدر^۳ (۱۹۹۹)، لپین و پلیسولو^۴ (۲۰۰۰)، کنت^۵ (۲۰۰۰)، اشنايدر، ریچارد، یانگر و فریمن^۶ (۲۰۰۰)، کنت و کوهن^۷ (۲۰۰۱)، و گیلز و همین^۸ (۲۰۰۴)، هانه، شی، رابین و فاکس^۹ (۲۰۰۸) و رابین و همکاران (۲۰۰۹) نشان داده‌اند افرادی که به اضطراب اجتماعی و انزوای اجتماعی مبتلا هستند، به دلیل اینکه خودشان را نسبت به ارزیابی منفی از جانب دیگران آسیب‌پذیر می‌بینند، از موقعیت‌های اجتماعی می‌ترسند و از چنین موقعیت‌هایی اجتناب می‌کنند. این افراد وقتی در موقعیت‌های اجتماعی قرار می‌گیرند، فکر می‌کنند که دیگران در حال نظارت، واری و ارزیابی منفی از جنبه‌های مختلف رفتار، عملکرد و ظاهر آنها هستند. بنابراین سعی در موقعیت‌ها و فعالیت‌های اجتماعی حضور پیدا نکنند. اسچلنکر^{۱۰} (۱۹۸۰) بیان می‌دارد در بافت روابط میان‌فردی نگرانی افراد از ارزیابی نامناسب دیگران از آنها (به عنوان یک عامل بازدارنده درون‌فردی) و بازتاب آن در گستره‌ای از پدیده‌های اجتماعی - روان‌شناختی مانند هم‌رنگی، ابراز وجود، اضطراب اجتماعی، خود ناتوان‌سازی و انزوای اجتماعی در خور توجه است. همچنین، محمدی و سجادی نژاد (۱۳۸۶) با بررسی رابطه نگرانی از تصویر بدنی، ترس از ارزیابی منفی و عزت نفس با اضطراب اجتماعی در ۲۰۹ نفر از دانش

¹ - Clark, D.M., and Wells, A.A.

² - Rapee, R.M., Heimberg, R.G.

³ - Schneider, B.H.

⁴ - Lepine, J.P., and Pelissolo, A.

⁵ - Kent, G.

⁶ - Schneider, B.H., Richard, J.F., Younger, A.J., Freeman, P.

⁷ - Kent, G., and Keohan, S.

⁸ - Giles, J.W., and Heyman, G.D.

⁹ - Hane, A.A., Cheah, C.S.L., Rubin, K.H., Fox N.A.

¹⁰ - Schlenker, B.R.

آموزان دختر پایه دوم دبیرستان شیراز نشان دادند که ترس از ارزیابی منفی یکی از متغیرهای پیش‌بینی‌کننده اضطراب اجتماعی است.

به طور خلاصه، در خلال زندگی، افراد هر سنی روی ابعاد خاص و متفاوتی از وجود خود سرمایه‌گذاری کرده و بر مبنای میزان اهمیتی که برای این ابعاد قایل هستند، ارزیابی دیگران را نیز در این جنبه‌ها مهم تلقی می‌کنند. در سنین نوجوانی این جنبه‌ها به خاطر عواملی مانند ارزش‌های اجتماعی - فرهنگی، مقایسه‌های اجتماعی، نگرانی درباره ظاهر جسمانی و تصویر بدنی، تجارب منفی در تعامل با همسالان و تغییرات جسمی، شناختی و اجتماعی دارای اهمیت و گستردگی بیشتری هستند. به خاطر همین، نوجوان در نتیجه اضطراب و ترس‌های ناشی از ارزیابی‌های منفی اجتماعی از گروه‌ها و تشکلهای اجتماعی فاصله می‌گیرند و دچار انزوای اجتماعی می‌شوند. با توجه به مطالب ذکر شده، هدف پژوهش حاضر بررسی نقش اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی در انزوای اجتماعی گروهی از دانش‌آموزان ۱۴ تا ۱۸ ساله شهر یاسوج است.

روش

طرح پژوهش حاضر از نوع همبستگی جهت پیش‌بینی متغیر ملاک است. جامعه آماری شامل کلیه دانش‌آموزان ۱۴ تا ۱۸ ساله مدارس سطح شهر یاسوج. نمونه شامل ۴۰۰ دانش‌آموز (۲۰۰ پسر و ۲۰۰ دختر) است که به روش نمونه‌گیری چند مرحله‌ای از بین کلیه دانش‌آموزان دختر و پسر ۱۴ تا ۱۸ ساله انتخاب شدند. ابزارهای گردآوری داده‌ها شامل مقیاس انزوای اجتماعی^۱ (UCLA) و مقیاس کوتاه ترس از ارزیابی منفی^۲ (FNES-B) است.

الف) مقیاس انزوای اجتماعی (UCLA): این مقیاس جهت بررسی احساس عینی فرد از تنهایی و انزوای اجتماعی در سال ۱۹۷۶ توسط راسل^۳ و همکاران ساخته شده و از ۲۰ جمله تشکیل شده که همگی میزان تنهایی فرد را نشان می‌دهد. از آن جا که هر ۲۰ جمله به صورت منفی نگاشته شده بود و ممکن بود در فرد، نگرشی منفی ایجاد کند، بنابراین بحث روایی در این تست مطرح شده و به همین دلیل نسخه‌ی جدید تست، توسط راسل و همکاران معرفی گردید که شامل ۹ جمله‌ی مثبت و ۱۰ جمله‌ی منفی است. ضریب

^۱ - University of California Los Angeles Loneliness Scale

^۲ - Fear of Negative Evaluation Scale-Brief Form

^۳ - Rasell

آلفای کرونباخ محاسبه شده برای این آزمون در نمونه‌های متفاوت بزرگسالان، دانشجویان و معلمان، محاسبه شده که بین ۰/۹۴ تا ۰/۸۹ است. این تست همبستگی بالایی با سایر تست‌های تنهایی، حمایت اجتماعی، شخصیت، خلق و غیره دارد. همبستگی این مقیاس با تست افسردگی کوکس توسط پورشه‌ریاری (۱۳۸۶) برابر ۰/۶۸ بدست آمده است.

ب) مقیاس ترس از ارزیابی منفی - فرم کوتاه (FNES-B): نسخه کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی دارای ۱۲ پرسش است که میزان اضطراب تجربه شده افراد یا ارزیابی منفی آنان را اندازه‌گیری می‌کند. در این مقیاس هر پرسش بر روی یک طیف پنج درجه‌ای (۱= هرگز صدق ن تا ۵= تقریباً همیشه صدق) پاسخ داده می‌شود. نمرات بالاتر نشان دهنده سطوح بالاتر تجربه اضطراب و ترس هستند. لری^۱ (۱۹۸۳) ویژگی‌های روانسنجی این مقیاس را بررسی کرد. همسانی درونی ۰/۹۶ و پایایی بازآزمایی پس از چهار هفته ۰/۷۵ به دست آمد. شکری، گراوند، نقش، طرخان و پاییزی (۱۳۸۷) در نمونه‌ای از دانش‌آموزان ایرانی، همسانی درونی مقیاس را برای مقیاس کامل ۰/۸۴، برای عامل نمره‌گذاری شده مثبت ۰/۸۷ و برای عامل نمره‌گذاری شده منفی ۰/۴۷ بدست آوردند، که این نشان دهنده پایایی و روایی لازم برای اندازه‌گیری ترس از ارزیابی منفی در دانش‌آموزان است.

یافته‌ها

داده‌ها در دو سطح توصیفی و استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در سطح توصیفی از میانگین و انحراف استاندارد و در سطح استنباطی از روش آماری همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی استفاده شد.

جدول شماره ۱ یافته‌های توصیفی میانگین و انحراف استاندارد را در آزمون‌های انزوای اجتماعی و ترس ناشی از ارزیابی منفی گزارش می‌دهد. مقایسه میانگین نمره‌های مقیاس انزوای اجتماعی و اضطراب ناشی از ارزیابی منفی بر اساس جنسیت نشان می‌دهد که شرکت‌کنندگان دختر نسبت به شرکت‌کنندگان پسر در آزمون انزوای اجتماعی نمره بیشتری کسب کرده‌اند. و میانگین نمره‌های شرکت‌کنندگان دختر در مقیاس ترس ناشی از ارزیابی منفی بیشتر از شرکت‌کنندگان پسر است.

^۱ - Leary, R.M.

جدول ۱. اطلاعات توصیفی مربوط به انزوای اجتماعی و اضطراب ناشی از ارزیابی منفی

اجتماعی دانش‌آموزان				
متغیرها	شرکت‌کنندگان	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد
انزوای اجتماعی	پسر	۲۰۰	۲۴/۴۸	۵/۹۷
	دختر	۲۰۰	۲۸/۱۲	۴/۵۵
	کل	۴۰۰	۵۲/۶۰	۱۰/۵۲
اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی	پسر	۲۰۰	۱۲	۴/۸۹
	دختر	۲۰۰	۱۴/۵۸	۲/۱۴
	کل	۴۰۰	۲۶/۵۸	۷/۰۳

برای بررسی رابطه بین انزوای اجتماعی و اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج تحلیل داده‌ها در جدول ۲ نشان داده شده‌اند. نتایج این جدول نشان می‌دهد که همبستگی بین انزوای اجتماعی و اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی برای کل شرکت‌کنندگان $r=0/56$ ، برای شرکت‌کنندگان پسر $r=0/48$ و شرکت‌کنندگان دختر $r=0/59$ است که همگی در سطح $P < 0/001$ معنی‌دار می‌باشند.

جدول ۲. همبستگی پیرسون انزوای اجتماعی و اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی

اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی									مقیاس
کل			دختران			پسران			
N	P	r	N	P	r	N	P	r	
۴۰۰	۰/۰۰۱	۰/۵۶**	۲۰۰	۰/۰۰۱	۰/۵۹**	۲۰۰	۰/۰۰۱	۰/۴۸**	انزوای اجتماعی

($P < 0/01$)**

برای بررسی این سؤال که آیا متغیر اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی پیش‌بینی‌کننده انزوای اجتماعی نوجوانان است، از تحلیل رگرسیون خطی استفاده شد.

جدول ۳. نتایج رگرسیون خطی برای پیش بینی انزوای اجتماعی

Sig.	R2	R2	R	T	Beta	SD	B	متغیر پیش‌بین
۰/۰۰۱	۰/۵۵	۰/۵۵	۰/۵۶۱	۷/۱۰	۰/۵۶**	۷/۰۳	۰/۷۸	اضطراب ناشی از ارزیابی منفی

$(P < ۰/۰۱)**$

متغیر ملاک: انزوای اجتماعی

نتایج حاصل از این تحلیل نشان می‌دهد که اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی به میزان ۰/۵۵٪ واریانس را برای انزوای اجتماعی تبیین می‌کند، و اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی ($p < ۰/۰۰۱$ ، $r = ۰/۵۶$) ارتباط مثبت و معنی‌داری با انزوای اجتماعی دارد و پیش‌بینی‌کننده مثبت و منحصر به فردی برای این متغیر است (جدول ۳).
برای مقایسه تفاوت میانگین نمرات دانش‌آموزان پسر و دختر در متغیرهای انزوای اجتماعی و اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی از آزمون t مستقل استفاده شد.

جدول ۴. آزمون t مستقل برای مقایسه تفاوت میانگین نمرات دانش‌آموزان پسر و دختر در

مقیاس‌های انزوای اجتماعی و اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی

متغیر	گروه	میانگین	انحراف معیار	t	df	p
انزوای اجتماعی	پسر	۲۴/۴۸	۵/۹۷	۸/۵۹۶	۳۹۸	۰/۰۰۵
	دختر	۲۸/۱۲	۴/۵۵			
اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی	پسر	۱۲	۴/۸۹	۵/۴۵۴	۳۹۸	۰/۰۰۱
	دختر	۱۴/۵۸	۲/۱۴			

$(p < ۰/۰۵)*$ $(p < ۰/۰۱)**$

نتایج نشان داد که بین میانگین‌های نوجوانان دختر و پسر در انزوای اجتماعی ($p < 0/005$ ، $t=8/596$) و اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی ($p < 0/001$)، تفاوت معناداری وجود دارد (جدول ۴).

نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی در انزوای اجتماعی نوجوانان به انجام رسید. نتایج نشان داد که بین میانگین‌های نوجوانان دختر و پسر در انزوای اجتماعی و اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی تفاوت معناداری وجود دارد و میانگین نمرات نوجوانان دختر هم در متغیر انزوای اجتماعی و هم در متغیر اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی بیشتر از نوجوانان پسر است (جدول ۴). این یافته با نتایج تحقیقات رایین و همکاران (۲۰۰۹)، اشنایدر و همکاران (۲۰۰۰) و ویچمن و همکاران (۲۰۰۴) همخوان است.

بعلاوه نتایج نشان داد که اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی ارتباط مثبت و معنی‌داری با انزوای اجتماعی دارد و پیش‌بینی‌کننده مثبت و منحصر به فردی برای این متغیر است (جدول ۲ و ۳). این یافته با نتایج تحقیقات اسچلنکر (۱۹۸۰)، کلارک و ولز (۱۹۹۵)، راپی و هیمبرگ (۱۹۹۷)، اشنایدر (۱۹۹۹)، لیپون و پلیسولو (۲۰۰۰)، کنت (۲۰۰۰)، کوهن (۲۰۰۱)، گیلز و هیمن (۲۰۰۴)، رایین و همکاران (۲۰۰۶)، رایین و همکاران (۲۰۰۹)، اشنایدر و همکاران (۲۰۰۰) و محمدی و سجادی نژاد (۱۳۸۶) همسو است. این محققین در تبیین این نتیجه به این نکته اشاره که اصولاً اضطراب فرد از ارزیابی منفی دیگران به عزت نفس وی برمی‌گردد. زیرا نوجوانی که عزت نفس پایینی دارد به دلیل اینکه منابع درونی برای تقویت خود ندارد، بیشتر در جستجوی دیگران است، به قضاوت و ارزیابی دیگران از خود اهمیت زیادی و از اینکه توسط دیگران طرد شود می‌ترسد و به این ترتیب زمینه انزوای اجتماعی در او شکل می‌گیرد.

در موقیت‌های اجتماعی نوجوانان منزوی، بندرت آغازگر تماس با همسالان هستند و هنگامی که با آنها تعامل صلاحیت اجتماعی کمتری را نسبت به نوجوانان عادی از خود نشان می‌دهد. بنابراین، توسط دیگران و همسالان مورد ارزیابی منفی قرار می‌گیرند و این ارزیابی منفی آنها را بیشتر منزوی می‌کند. در همین رابطه رایین و همکاران (۲۰۰۹) فهمیدند که نوجوانان منزوی اجتماعی اهداف اجتماعی با ارزش را کمتر دنبال و بیشتر اهداف اجتماعی کم‌ارزش را دنبال و تلاش‌های آنها برای بدست آوردن اهداف اجتماعی

کمتر موفقیت‌آمیز است. هنگامی که آنها همراه با همسالان تلاش تا به اهداف اجتماعی دست یابند، به احتمال بیشتری به انزوا کشیده خواهند شد. زیرا آنها اغلب رفتارهای مخالف با معیارهای مخصوص همسالان از خود نشان ، و توسط همسالان مورد ارزیابی‌های منفی قرار می‌گیرند.

اشنایدر و همکاران (۲۰۰۰) معتقدند که افراد کناره‌گیر اجتماعی اغلب به وسیله همسالان طرد ، از آنجائیکه این افراد، طرد و قربانی‌شدن بیشتری را تجربه ، شاید تعجب‌آور نباشد که آنها خودشان را کمتر از آن چیزی که هستند احساس و تفکر کنند. همچنین، آنها به خاطر اضطراب ناشی از ارزیابی‌های منفی اجتماعی در شکل‌ها و فعالیت‌های اجتماعی کمتر حضور پیدا ، خود را بیشتر مورد انتقاد قرار و این عدم حضور در اجتماع و خودانتقادی‌ها می‌توانند منجر به پیامدهای منفی مختلفی مانند افسردگی، عزت نفس پایین و انزوای بیشتر شود.

علاوه بر این، کیفیت رفتارهای تعاملی والدین با نوجوانان پاسخ‌های رفتاری و شناختی کودکان به تعامل‌های اجتماعی را تحت تأثیر قرار دهد. رفتارهای انزوایی اجتماعی نوجوانان تا حدودی به کیفیت رفتارهای والدین و دیگر اعضای خانواده به ویژه رفتارهای کنترل‌کننده و خصمانه آنها بستگی داشته باشد. تحقیق هانه و همکاران (۲۰۰۸) نشان که نوجوانانی که مستعد کناره‌گیری در موقعیت‌های اجتماعی هستند، چنانچه مادران‌شان آنها را برای شروع کردن روابط اجتماعی با رفتارهای کنترل‌کننده، خصمانه و استهزاء‌آمیز تحت فشار قرار دهند، ممکن است که آنها به رفتارهای کناره‌گیری اجتماعی روی بیاورند. با توجه به پیامدهای کوتاه مدت و بلندمدتی که به دنبال انزوای اجتماعی و اضطراب ناشی از ارزیابی منفی اجتماعی وجود دارد، از جمله اختلالات درونزا (مثل تنهایی، اضطراب و افسردگی)، افت تحصیلی، عزت نفس پایین، هراس اجتماعی، کناره‌گیری از تعاملات اجتماعی و عدم سازگاری اجتماعی، توجه به رفتارهای کناره‌گیرانه و انزواطلبانه نوجوانان یک امر ضروری در تأمین بهداشت روانی آنهاست. بنابراین، به دست‌اندرکاران و خانواده‌ها توصیه که رفتارهای انزواطلبانه نوجوانان را به عنوان یک عامل هشدار دهنده مشکل‌آفرین در نظر بگیرند و از ارزیابی‌های منفی در مورد آنها پرهیز کنند و سعی بکنند با تقویت اعتماد به نفس در آنها حس قدرت طلبی و اعتماد به خود را در وجود آنها به وجود آورند.

منابع

- پورشهریاری، مه‌سیما. (۱۳۸۶). مقایسه افسردگی، انزوای اجتماعی و ارتباطات خانوادگی دانش‌آموزان دختر کاربر و غیرکاربر اینترنتی دبیرستان‌های تهران. *مطالعات روانشناختی*، شماره ۲، ۴۹-۶۴.
- شکری، امید، گراوند، فریبرز، نقش، زهرا، طرخان، رضا علی، پاییزی، مریم. (۱۳۸۷). ویژگی‌های روانسنجی فرم کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی. *مجله روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران*، شماره ۳، ۳۱۶-۳۲۵.
- محمدی، نوراله، سجادی نژاد، مرضیه سادات. (۱۳۸۶). رابطه نگرانی از تصویر بدنی، ترس از ارزیابی منفی و عزت نفس با اضطراب اجتماعی. *فصلنامه روانشناسی دانشگاه تبریز*، شماره ۵، ۶۰-۷۵.
- Clark, D.M., and Wells, A.A. (1995). cognitive model of social phobia. *In: Heimberg 2th ed, New York: Guilford Press*, pp. 69-93.
- Giles, J.W., and Heyman, G.D. (2004). Conceptions of aggression and Withdrawal in Early Childhood. *Infant and Child Development Inf*, 13, 407-421.
- Hane, A.A., Cheah, C.S.L., Rubin, K.H., Fox N.A. (2008). The role of maternal behavior in the relation between shyness and social withdrawal in early childhood and social withdrawal in middle childhood. In press.
- Kent, G. (2000). Understanding the Experiences of People With Disfigurements: An Integration of Four Models of Social and Psychological Functioning. *Psychology, Health & Medicine*, 5(2), 117-129.
- Kent, G., and Keohan, S. (2001). Social Anxiety and sfigurement: The Moderating Effects of Fear of Negative Evaluation and Past Experience. *British Journal of Clinical Psychology*, 40(1), 23-34.
- Leary, R.M. (1983). A brief version of the Fear of Negative Evaluation Scale. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 9, 371-375.
- Lepine, J.P., and Pelissolo, A. (2000). Why Take Social Anxiety Disorder Seriously? *Depression and Anxiety*, 11, 87-92.
- Rapee, R.M., Heimberg, R.G. (1997). A cognitivebehavioral model of anxiety in social phobia. *Behav Res Ther*, 35 (13), 741-756.
- Rubin, K.H., Bowker, J.C., Booth-LaForce, C.L., Rose-Krasnor, L., Laursen, B. (2008). Trajectories of social withdrawal middle childhood to early adolescence. *J. Abnorm. Child Psychol*.
- Rubin, K.H., Coplan, R.J., Bowker, J.C. (2009). Social Withdrawal in Childhood. *Annual Review of Psychology*, Vol. 60, 141-171.
- Rubin, K.H., Wojslawowicz, J.C., Rose-Krasnor, L., Booth-LaForce, C.L., Burgess, K.B. (2006). The best friendships of shy/withdrawn

- children: Prevalence, stability, and relationship quality. *J. Abnorm. Child Psychol*, 34, 139-153.
- Schlenker, B.R. (1980). Impression management: The self concept, social identity, and interpersonal relations. *Monterey, CA: Books/Cole*.
- Schneider, B.H. (1999). A multi-method exploration of the friendships of children considered socially withdrawn by their peers. *J. Abnorm. Psychol*, 27, 115-123.
- Schneider, B.H., Richard, J.F., Younger, A.J., Freeman, P. (2000). A longitudinal exploration of the continuity of children's social participation and social withdrawal across socioeconomic status levels and social settings. *European J. Soc. Psychol*, 30, 497-519.
- Wichmann, C., Coplan R.J., Daniels T. (2004). The social cognitions of socially withdrawn Children. *Soc. Dev*, 13, 377-392.
- Younger, A.J., and Schneider, B.H. (2000). A Behaviour-Based Peer-Nomination Measure of Social Withdrawal in Children. *Social Development*, 4, 544-564.